

Константин Величков

XIV. След победата

На кръста тържеството Рим празнува.
Край катакомбите във брой голям
народът опиянен шуми, ликува
и тръгва да руши съседний храм.

Един по друг богове и богини
сломени падат на мермерний под
и громки възгласи, свещени химни
тоз трясък съпровожда в ширний свод.

Внезапно всичко млъква. Из тълпата
на неколцина прогърмя гласът:
„Де вдъхновеный вожд, кой в вяра свята

упъти ни сърцата и духът?“
Търсиха го навред: закрит в тъмата,
той хлипаше печално в един кът.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6395>]